

בימים סוערים אלה טוב לזכור מה אמרו חכמים ממנו

בנושא ה של ו ם

השלום הוא רפואה לכל הדברים.
(ר' נחמן מברסלב)

אין לשמור שלום בכוח.
רק על ידי הבנה ניתן לקיימו.
(אלברט איינשטיין)

עיקר הגאולה תלוי בשלום.
(ר' נחמן מברסלב)

או דו-קיום או אי-קיום.
(קייסינג'ר)

השלום, כמו הצדקה,
מתחיל בבית.
(פ.ד.רוזוולט)

נוכחים: קרול ב., ישראל א., ג'וליה., שאולה, יענקל, גרשי, מקס.
חסרים: מכאל ד., דודו, שרה ד.,

1. קבלת הורים: המזכירות ממליצה לפני האסיפה לקבל את ההורים של פרנקי. כמו כן הוחלט לאחר דיון קצר לבדוק שוב ביסודיות את כל הקשור בקבלת הורים לכפר הנשיא.

2. רחל ואילן גינת: הגדרת סטטוס (בנוכחותם של אריק ודליה ו.)
אריק גולל לפני המזכירות את המכשלות שנגרמות עקב אי הבהירות שבהגדרת הסטטוס של משפחת גינת. לאחר דיון ממצא, המזכירות מוסיפה את המלצת ועדת הקליטה דאז "ועדת קליטה ממליצה לפני הקבוץ להתייחס אל המשפחה כאל משפחת קליטה רגילה, ולהסיל עליה את תנאי הקליטה, לרבות השתתפות באסיפת הועדה תתיחס לקליטה כמעבר מקבוץ לקבוץ עם כל המשתמע" ... עם הזכויות שחלות על מועמדים.

3. בקשתה של ונסה לצאת לחופש יחד עם גל ויהונתן:
לאחר דיון ממצא, המזכירות ממליצה לפני האסיפה, לקבל בקשת שנת החופש לונסה ושני ילדיה. ונסה רוצה לצאת לבדה בתחילת מאי '88 ל-3 חודשים בכדי להכין את הנחוצות לפני בואם של הבנים.

4. אינפורמציה:

- מרים, בתם של אנט וחיימקה מבקשת לבוא יחד עם בתה ל-6 חודשים לכפר הנשיא בתור בת מבקרת.
- נמסרה אינפורמציה על המיני מרקט (בעברית-מרכול). הוחלט שכל העניין (סידורים, צורת תשלום וכו') יובא לאסיפה לאחר הכנת הנושא בוועדת החברה.
- צוות שמונה ע"י המזכירות, הכין דף המסביר איך לפקח על השיטה החדשה של נהול התקציב הכולל שעליה הוחלט באסיפה. דף זה יחולק לתאי הדאר.

ש י מ ר ל ב !!!

הודעה מטעם ועדת הבריאות:

בכלור הצהוב הנקרא אקונומיקה, אשר נמכר בבקבוקים הכחולים במרכולית, ישנו חומר בשם כרום.
על פי מחקרים שנעשו בחומר זה, מסתבר שישנו בו תכונה מסרטנת.

לכן, יש להשתמש בו רק לניקוי רצפות, כיורים, אסלות וכד'.
אין לבוא כמגע ישיר עם הכלור או לשטוף כלים איתו.
משרד הבריאות הוציא זה עתה כלור חדש שממנו הוצא הכרום, וכלור זה נמכר עכשיו גם אצלנו במרכולית. לכן מדובר רק בבקבוקים הנמצאים ברשותכם במלאי בבית.

מה נשמע?

כן, כן - שמעתי. שמעתי שיש הרבה חולים והיה מאוד קשה לדעת, מה נשמע בין כל החולים.

* כן, בין החולים: מרכז המשק... המשק מחכה. מרכזת ועדת הבריאות... בריאות מחכה. האחות ג'ניה חולה... לא, לא! החולים לא מחכים. מתקשרים ומטופלים. כולכם - החולים - הבריאות מהר!

הרופא עושה הרבה ביקורי-בית, לפי הצורך, מחוץ לשעות הקבלה הרגילות שלו. האחות התורנית מגיעה בערב לחולים הזקוקים לטיפול. חזק ואמץ כולם. זו רק שפעת...

* בפלחה - יונתן טובס מספר שהיטה צומחת כמו שצריך לשביעות רצון הצוות. חברי הצוות מפוזרים - בקורס, במסגריה וכו'. מנצלים עונה שקטה כדי להתכונן.

* והפארק. באמת דואגים. יום אחד, בטיול לשם פגשנו את מרקי, בהתיעצות עם ג'ק נורטון, וראובן מ., מגיע לבדוק את המצב. שמענו שאסתר סולומון מתחילה לעבוד שם. כל הכבוד, אסתר! בהצלחה. יודעים ששם בין הפרחים תמיד נשמעת איזו בדיחה.

* מוסי - ביום ו' כש"דברתי" יוצא - מוסר ד"ש לחברים. הוא נוסע לתל-השומר לעבור ניתוח בשבוע הבא. מוסי, אנחנו אתך. חזור מהר הביתה, כשהכול כבר מאחוריך, ותמשיך לצעוק "לא שומעים!"

* בערב נעים ומועדון מלא נפרדנו משמחה, שנשעה השבוע להכיר מה שעומד לפנינו. בהצלחה, שמחה!

* ביום ו' ניפגש שוב, בערב חברתי לנחמן ולורין. מזל טוב!

* איזו פעילות! ביום ג' השבוע היתה ישיבה פתוחה של ועדת התקציבים על הצעות התנועה בקשר לתקציבים - כלליים, אישיים, נורמטיביים. רוב החברים לא רצו לקבל את ההצעות. בוודאי יהיה דיווח על כך. הגיעו כ-30 חברים.

* השבוע, בענף הנני, עשו גיזנס ורדים במשק. עבדנו עם יגאל אמיר גולן ורובי ביוטן. איזה צוות! חברים, תזכרו - גשם יורד, הדשאים רטובים והחברים מתבקשים לא לעלות על הדשא הרטוב, במיוחד לא באופניים ובהחלט לא בכלי רכב אחרים. בואו, נשתף פעולה עם ענף הנני ונעזור לו לשמור על הנני שלנו.

* בשבוע הבא, עם חזרתו של שמעון הביתה, תשב ועדת החברה עם ג'קי, שמעון והתת-ועדה (זמי, אוולין, נטע) ועם בני, האחראי על המינימרקט. אחרי שיעברו על כל ההצעות, הנושא יגיע לאסיפה.

* ועדת המרתון נפגשת כל שבוע. לוקחים את התפקיד מאוד ברצינות. לא לדאוג - בקרוב כולנו נהיה במרתון.

* כוכבה נכנסה כ"שוונג" לתפקידה כמרכזת ועדת ההצעות ומכינה הרבה חומר ואינפורמציה לחברה.

* מהמרפאה שומעים שהרבה חברים עדיין לא החזירו את הבדיקה לדם סמוי. אנא תעשו זאת עכשיו, כי המשלוח צריך לצאת לרופא.

* אומרים שעוד עובדים על תקנון לרכב בריאות.

* ההורים של פרנקי מגיעים השבוע להשתקע כאן. ברוכים הבאים וקליטה מהירה.

* איזק מוסר שהציב כתריסר ספסלים בבית הקברות ואתר ההנצחה.

* שני נהגי אמבולנס שלנו, דוד אלמן ונחמן כ"ץ, יצאו לפני שבוע ל-3 ימי השתלמות.

* אומרים שיש רק עוד שבוע זמן, כדי לענות על השאלון של פסח. כמה רשמו לא להזמין אורחים בכלל, כמה - רק הרובים ביותר או רק בנים בודדים בעיר, רק הדורים של חברים או הציעו סדדים במשפחות, בקבוצות קטנות, במרכזים כמו ח"א + מועדון + כיתות. אבל חשוב ביותר לענות עכשיו.

* בזמן כתיבת הנ"ל הודיעו "יהיה קר, גשם יירד עוד כמה ימים".

אז - שבת שלום, שבוע טוב. די עם השפעת! החלמה מהירה!

שלכם - נ ט ע

? מ י - ה ו ל ד ת

17.1! שרית וולפין

19.1. רות גולן

ניק דויס

20.1. צביה כ"ץ

עופר ניצן

מר אלף אנדרס (אבא של רות נאי)

21.1. בקי ארנברג

גאי וגנר

22.1. חיים מעין

מנחם וינגרד

עמר כהן

אילת וגנר

23.1. רוי בוסקילה

נמרוד פלמה

איה כהן (נכדה של מרקס)

| נ ס י ע ו ת ל ח ו " ל |
*! *! *! *! *! *! *! *! *! *! *

חברים שמבקשים לצאת לחו"ל בשנת 1988 מתבקשים להודיע לי על כך בכתב. נא לציין את תאריך הנסיעה המשוער ותקופת השהות בחו"ל.

ברצוני להזכיר: חבר רשאי לנסוע כל ארבע שנים, עם גמישות של שנה אחת פעם בשלוש נסיעות רצופות.

תוכנית הנסיעות השנתית לחו"ל תובא לאישור סופי של מרכז כוח-אדם.

נתבקשתי לציין: בגלל מצבנו הכספי ה"עדין" והצורך לצמצם בהוצאות, רצוי מאוד לבצע נסיעות חיוניות בלבד.

צפורה

הערות שוליים.

מ י כ א ל כ.

פ ו ל י ט י ק ה

אין אפשרות היום לכתוב משהו בלי להעיר על המצב הפוליטי, שנהפך לבלתי-נסבל. אף אם בין ה"יונים" יש גישות שונות לפתרונות, עלינו לפעול יחד לשם שינוי המדיניות של הממשלה. אגב, עלינו להוציא את המילה "יונה" מהלקסיקון. אין אנו "יונים" אלא "שפויים", מול קבוצת אנשים בעלי גישות משיחיות, שחולמים שהם מבצעים את הברית שאלוהים חתם עם אברהם אבינו. אין אף סימן שהתנאים היום תואמים את תנאי חז"ל לגאולת העם ובואו של המשיח. בהיסטוריה הארוכה שלנו כל תופעה משיחית החל מבר-כוכבא ועד שבתאי צבי, ממיתה שואה על היהדות. כנראה, בני-אדם אינם לומדים.

גם ההיסטוריה של השנים האחרונות מובילה למסקנה הברורה, ששליטה בכוח על עם אחר שאינו מסכים לשליטה, פשוט אינה מצליחה. תראו מה שקרה לבריטים כאן או בהודו, לצרפת - באלג'יר, לארה"ב - בווייטנאם ולרוסיה, ממש עכשיו באפגניסטן. לכן השפויים חייבים להפעיל כל השפעה אפשרית, כדי להכריח את הממשלה להגיע למשא-ומתן פוליטי עם שכנינו, גם אם זאת אפֶּמֶת לשכוח הבטחות מן השמים ולהפסיק לראות בהחזקת יהודה ושומרון שליחות אלוהית. אין כל אפשרות להשפיע על אנשי הליכוד, הם אטומים בעניין זה. עלינו ללחוץ על מנהיגי העבודה עד שהם יבינו שתוצאות הבחירות הבאות תלויות בגישה מדינית שפוייה וברורה ולא בהיגררות אחרי הליכוד. שימו לב, לא הזכרתי אף ברמז את המושג "מוסרי". אינני חושב שלמושג זה יש ערך, כשמדובר אל המצב הפוליטי באיזורנו.

א ס י פ ו ת ו י ש י ב ו ת

אם אתם חושבים שיש הרבה בזבז זמן בישיבות שלנו - תדעו שאנו לא היחידים. נכחתי, לפני זמן מה, בישיבה של הוועד הארצי לתכנון - ועד ממשלתי של 30 איש, מומחים בתחומים שלהם, שהוקם כדי להבטיח תכנון הגיוני בשימוש הקרקע של המדינה. לפי תקנון הוועד, ישיבות חייבות להסתיים בשעה אחת בהצהריים. פירוש הדבר, שאם אפילו חבר אחד מתנגד להמשך אחרי שעה זו, על היושב-ראש לסיים את הישיבה ולהמשיך בישיבה הבאה אחרי חודשים, גם אם בעצם הגיעו לשלב של הצבעה. היושב-ראש הציג לשנות את התקנון, כדי לאפשר המשך הישיבה עד שעה שתיים, במידת הצורך. יה חביבי! כל שלושים החברים דיברו, רובם בבת אחת! "אם חברים יגיעו ב-9.00 ולא ב-10.00, נגמור בזמן." "חברים ילכו ממילא באחת." "כדי לשנות תקנון דרוש רוב של שני שלישים." "לא מספיק רוב פשוט." "כולנו (תשימו לב ל"כולנו") קובעים ישיבות אחרות ולא נוכל לשבת עד שתיים." שעה שלמה בילו על הדיון הזה לפני שהגיעו לנקודה חשובה באמת "הידרו-חשמל" שלנו.

הנה ועד תכנון של המדינה - ולא יכלו לתכנן את שעת סיום הישיבות!

ל ק ר א ת ה מ ר ת ו ן

בגליונות האחרונים של "שדמות" הוצעו כמה "פרוגרמות" לשינוי המערכת הקיבו-צית. הקושי עם כולן הוא שהחברים רוצים גם אחריות הדדית וגם חופש הפרט המלא. שני הדברים מנוגדים, אלא אם כן נמצא קבוצת אנשים אידיאליים, שמתוך החופש המלא שלהם ישכחו כל אנוכיות. המחיר שמשלמים עבור "אחריות הדדית" הוא ויתור על חלק של "חופש הפרט". מי שאולי היה יכול להרוויח הרבה בחוץ מותר, כדי שאחר יחיה ברמת חיים פחות או יותר שווה. עצם הדאגה לרמת תרבות וחינוך מסויימת דורשת פשרות. כל החיים הם פשרה והשיטה הקיבוצית דורשת יותר פשרות מהמקובל.

אינני רוצה, חס וחלילה, להשאיר את המצב כמו שהוא היום, אך עלינו להבין מה שאנחנו עושים, אם בהבנה מלאה בוחרים בכיוון של פחות אחריות הדדית - בבקשה, אני מוכן. רק שלא נשלה את עצמנו שנוכל לארגן גם אחריות הדדית וגם חופש הפרט מקסימלי!

השטחים - צתי נעשה צטהו?

מרחיבים את חדר-האוכל; דנים על איחוד תקציבים; עובדים על תכנון "מרתון חברתי" - דברים טובים ויפים לחיי הקהילה שלנו - ובאותה העת, לא כל-כך רחוק מאיתנו - נערים קטנים זורקים אבנים על בנינו במדים; ובמקום אחר נערים גדולים יותר מנסים להתנפל על חיילים או אזרחים - וכל יום השינאה, הכאב וההיאוש, משני הצדדים, הול-כים וגוברים - עד שרוצים לגרש אפילו את אלה אשר גורסים אי-אלימות!

נראה לי שבתור חברה ש"איכפת לה" לא נוכל להמשיך ולהתעלם מהמצב הנורא שהתהווה. רוב חברי כפר הנשיא עלו ארצה ולקיבוץ לבנות חברה טובה יותר במדינה יהודית - וכעת כל זה עומד בפני סכנה כפולה - שהמדינה לא תהיה יהודית או שהבסיס המוסרי שלה לא יהיה טוב יותר.

לצערי אי-אפשר לחכות לפוליטיקאים שלנו שיפתרו לנו את הבעיה. כמו כן לא מספיק היום לחתור לכך שמפלגת העבודה תחזור לשלטון - ואז הכול יהיה בסדר. לצערי לא כך המצב. ישנם גורמים במפלגת העבודה אשר דוגלים במדיניות קרובה מאוד לזאת של הליכוד. לעומת זאת יש, לדעתי, קונסנזוס רחב בכפר הנשיא בשלוש נקודות עיקריות:

(1) אין להשלים עוד עם המצב הקיים בשטחים - מצב של קיפאון גמור.

(2) יש לדרוש מציאת פיתרון הומאני לתושבי השטחים.

(3) אל לנו לשלוט על עם אחר.

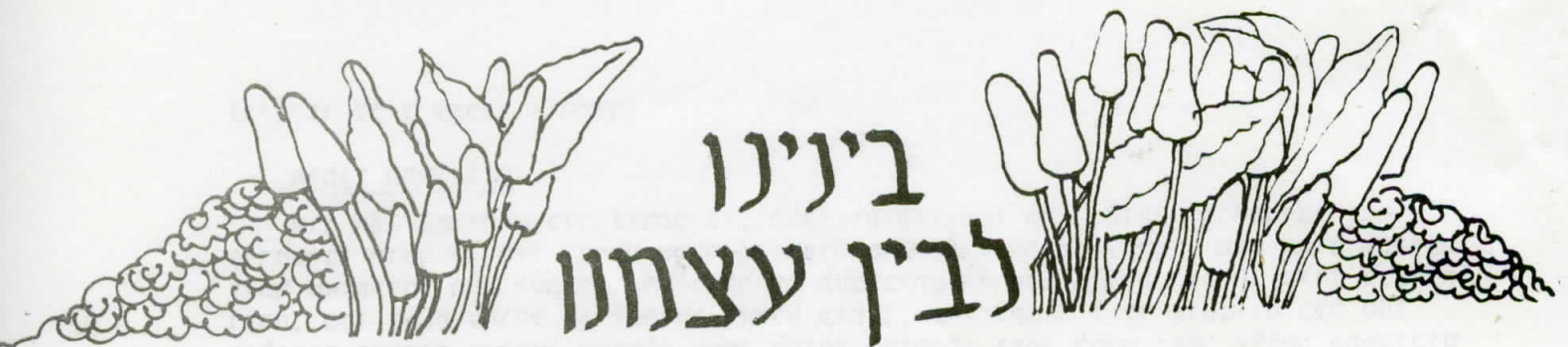
ביום ד' בשבוע הבא תיערך שיחת חברים במועדון על הנושא "מה נוכל לעשות בקשר לשטחים?"

תהיה הזדמנות לכל אחד להביע את דעתו על המצב עצמו ולהתייחס לשלוש הנקודות אשר ציינתי. אם ישנה הסכמה על אלה, אז עלינו לקבוע באיזה צעדים לנקוט על-מנת להתחיל "להזיז" דברים: לפנות וללחוץ על חברי מפלגת העבודה לקבוע עמדה ברורה; לקיים שיחות דומות בכל האיזור שלנו - במשקים השכנים, בראש-פינה וביסוד המעלה; אם אפשר - בחצור ובאליפלט - הכול על-מנת שתקום תנועה עממית למען מציאת פיתרון הומאני.

הנני מבקש מחברי כפר הנשיא לבוא לשיחה, להביע את דעתם, להציע דרכים להשיג תוצאות. אסור לנו לחכות עוד לפוליטיקאים שלנו.

ק ו ל י ו

הערה: אם תהיה הסכמה כללית בשיחת החברים, העניין יבוא לאישור האסיפה.

תסמונת ברור-חיל

באסיפה האחרונה, בה דנו בבעיית השלוחה, אמר כותב שורות אלו שהוא מפחד שחבר-תנו הקיבוצית תלקה בתסמונת ברור-חיל. סתם ולא פירש, אם כי היו חברים ששאלו: "מה פירוש תסמונת ברור-חיל?" המילה תסמונת היא הגירסה העברית של המונח הרפואי האנגלי Syndrome ומשמעותה תופעות, סימפטומים וליקויים, המצביעים יחד על חסר ביולוגי או פגם המשפיע על האדם. וברור-חיל הוא כידוע קיבוץ, שרוב חבריו הם יוצאי ברזיל ושעד שהמשבר הכלכלי פקד אותו נחשב לקיבוץ פתוח ומצליח. ב"כותרת ראשית" מ-30.12.87 מספרת כתבה שהמצב הכלכלי הקשה בקיבוץ זה - הוא הגרוע ביותר בין תישעה-עשר קיבוצי המצוקה - הביא לעזיבות רבות, לעימות בין אישים בקיבוץ ולמצב חברתי ירוד.

ולמה לפחד מתסמונת ברור-חיל? כי יש הגורסים שהכרסום, שמתחיל לתת את אותותיו אצלנו, נובע ממצב כלכלי לא שפיר, מתקציבים שאינם מספיקים ומקיצוצים נוספים שעל-לם להופיע מחר, בעוד חודש. האסכולה האחרת סבורה שמה שפוגע כאן הוא נטישת עקרונות קיבוציים, שבלעדיהם הקיבוץ הוא סתם סוג של קואופרציה.

ויש לסכנה שמרחפת מעלינו עוד פן: הטבלאות על בני קיבוץ שנקלטו כחברים, שעזבו ומתוכם ירדו לגולה, שהתפרסמו בגליון האחרון של העלון - מעוררות חרדה. רק כ-25% של כל בנינו שבו לקיבוץ כחברים. מכיון 124 בנות ובנים שעזבו את הקיבוץ 58 נמצאים בחו"ל. האם הצלחנו במשימתנו לגדל דור של ילידי הארץ, חברי קיבוץ או לפחות ישרא-לים גאים? קשה להאמין.

אתה, אני והשטחים

לבי כבד עלי כשאני מסתכל על המתרחש ביהודה, שומרון ורצועת עזה, או אם תרצו "השטחים". אין פתרונות פשוטים ועם כל הערכתי לאלה שרוצים "לעשות משהו", אני משוכנע שהפגנות ברוב המקרים אינן עוזרות כהוא זה. וגם אלה שצועקים "עלינו לצאת משם מיד" אינם מבינים את מורכבות הבעיה הערבית-יהודית.

יש בין 50,000 ל-100,000 יהודים שחיים מעבר לקו הירוק והתישבותם שם נעשתה בהסכמת ממשלות ישראל (כולל ממשלות המערך). יש בין המתישבים האלה אנשים טובים וציונים, ספרנים ומחפשי "מציאות", מתונים וגזעניים - בקיצור, חתך נאמן של כל עם ישראל. אני ראיתי חלק מהאנשים שפוננו מחבל ימית אחרי שמומשו תנאי הסכם קמפ דייוויד - ומעולם לא ראיתי אנשים כה שבורים, מושפלים ומדוכאים. הם עברו טראומה שפגעה בציפור נפשם. ואני, יהודי שרוצה במדינה יהודית ולא במדינה דו-לאומית; שאינו מאמין בגירוש ערבים ("טרנספר" בלשון המבלבלים את המוח) ושאינו רואה שום סיכוי לעליית מליוני יהודים - נחרד מן המחשבה ממה שיבוא, אם יום אחד נצטרך לפנות חקלאים טובים, עוסקים במפעל חלוצי, כן, המפעל הוא חלוצי, גם אם טמון בו מישגה.

ואחרי אותו יום מיוחל שבו נחתם הסכם שלום עם ירדן ו... נמצא שמליון התושבים הערבים של רצועת עזה הם אנשים בלא כלום, כי אין ברצועה כל אפשרות שיחיו ויתרבו ויתפרנסו. הימשיכו לעבוד במדינת ישראל בתנאי שכר ודיור מבישים? הילך ויתחזק דור חדש של טרוריסטים פעילים, שאין להם בית ואין להם מה להפסיד, כי החיים לא שווים כלום?

יש אנשים שהם חסיד האינסטנט (Instant Love ; Instant Peace ; Instant Coffee) יסלחו לי אוהזי הנס-קפה, אבל האינסטנט-משקה מראה, עד כמה האדם מסוגל לקלקל משקה טבעי ולשכנע אחרים שהפחות טוב הוא טוב יותר. לצערי אין פיתרון מידי ועלינו, כבני עם שעבר יותר מדי טראומות היסטוריות, לנסות למנוע טראומות מאזרחינו וגם משכנינו. איך עושים את זה? לאלוהים פתרונות.

(המשך בע' 3)

(בינינו לבין עצמנו - המשך)

איחוד התקציבים

איך אתם מסתדרים בין נורמטיבי, כללי ואישי? מתי כללי הופך לנורמטיבי ומתי נורמטיבי הופך לאישי? וברגע שחלק מן הנורמטיבי/כללי הופך לאישי, האם יהיו הבריות יותר מאושרים? האם יסתדרו טוב יותר עם תקציביהם או שמא חלילה יזניחו סיווד וצביעת דירה, כדי לצאת לחו"ל או יפסיקו לקרוא עיתון, כדי לקנות לילד אופניים בעל 100 הילוכים ומערכת סטריאו שפועלת מתחת למים? הסיסמה: ניתן לפרט יותר שליטה בתקציבים דומה להרבה סיסמאות - נשמעות טוב, מוצאות ההולכים לבריקדות - ולא מוסיפות מאומה. דבר אחד ברור: בעל טור זה מתכוון להציע שעישון, שהוא שיגעון הפרט, יעבור לתקציב אישי, שמתנדבים ואולפניסטים יקבלו תלושים ולא סיגריות (נראה מי יבזבז אותם על עשן) ושנפסיק לספק סיגריות לכל י"בניק שרוצה להיראות מכוגר.

א ר י ק

בזכוז מדינה.

אני מניח שמקובל על כולנו שהמצב בשטחים קשה. גם טרם האירועים של השבועיים האחרונים היה המצב חמור. הוא מחמיר. כל השינאה, גם זאת שלא שייכת לנו, מופנית ומכוונת אלינו, נגדנו. זה ישפיע עלינו לרעה - גם פה הזמן פועל לרעתנו. ככל שתעמיק השינאה, יקשה עלינו לשבת לשולחן הדיונים בעתיד. לא כל שכן יקשה עלינו להגיע להסדר.

אינני מתיימר אפילו להציע פתרון לבעיה. אינני יודע, מהו הפתרון. אני כן חושב שחייבים להתחיל לזוז. שצריך להפסיק לומר לא ולהתחיל לעשות, להתחיל ללכת לקראת. אני יודע שהפתרון המוצע צריך להיות כזה שהייתי רוצה שיציעו לי, אילו הייתי באותו המצב. וזוהי ההגדרה היחידה שיש לי כרגע.

אינני רוצה לשלוט בעם אחר ואני כן רוצה מדינה יהודית ודימוקרטית. כל רגע שעובר מרחיק אותנו מההגדרה הזאת.

לשבת בבית או בחדר-האוכל ולקטר זה פשוט כבר לא מספיק. אני רוצה לקום ולעשות משהו. משהו שיתרום להתקדמות לקראת, שיתרום להפסקת המצב הקיים, משהו שיתרום להפסקת בזכוז הזמן, להפסקת בזכוז המדינה הזאת. כואו.

ג ד י

נ ר - ז י כ ר ו ן

כ"ט בטבת תשכ"ט - דוריס לברט

38 שנות לתחנה הקטאורולוגית .

זאת העונה ה-38 שקיימת אצלנו תחנה למדידת גשם סדירה, השנה בהשתתפות של כיתת "חרוב".

מי שמעוניין יכול לעקוב אחרי סיכומים חודשיים ועונתיים מעודכנים כל 10 ימים, בלוח ליד הספרייה. (מלבד "מד-הגשם" היומי של אילזה המספק אינפורמציה לפשוטי-עם בצורה שוטפת).

כמה עובדות: בחודש דצמבר ירדו אצלנו כ-210 מ"מ משקעים במשך 19 ימי גשם. למרות הרגשתנו, אין זה מהווה שיא שנתי עבור חודשי דצמבר. היו חודשי דצמבר גשומים יותר, עד 351 מ"מ!

כמה השערות: אין קורלציה בין "התחלה גשומה של העונה" שנה שחונה". חודשי ספט.-אוקט.-נוב. לא נותנים תמונה מוסמכת לעתיד. ברם, אם עד סוף דצמבר הגענו לכמות מעל לממוצע כמו השנה, יש סבירות די גדולה שגם העונה הנוכחית תהיה גשומה.

מפי האיש הממונה על התחנה:

פרנק ו.

העיקר והטפל .

מטבע הדברים שלנוכח אותו מעמד עצמו מגיבים הבריות שנכחו בו בצורה שונות, ואף מנוגדות. כך קרה שבמשך יותר משבוע זכיתי מצד חברים רבים רבים לביטויי הסכמה ועידוד, בעוד שאחרים, שלרוב לא התבטאו כלפי אישית, הרגישו אחרת. חבר שאני נוהג לכבד את דעתו, זה שיזם בנחישות רבה את סדרת האספות שבאחת מהן אמרתי את דבריי, בחר להגיב מעל דפים אלה. הוא עשה זאת בסגנון שאינו עומד בשום יחס, לא בתוכן ולא בסגנון, לדברים שאני אמרתי. גם ההקדמה הפרלאמנטרית לעיל לא הועילה כדי לחפות על ההגזמות ה"קדשניות" ועל הפאטוס הצדקני, שלא להזכיר את הירידה לרכילות מופרכת וזולה. בקיצור, כל ביטוייו היו מתאימים יותר לכתבה של עצמו מאשר לדבריי. (מי שרוצה לדעת בדיוק מה אמרתי ומה לא, יוכל לשאול אותי). חבל שלא המשיך לטפל בנושא עצמו, שהוא עלול להזיק למרקם החברתי הרבה יותר מכל סמנטיקה או ערכות סגנון.

טומי

תשובה לשמואל.

אינני יכולה לקבל את הכל ששמואל כתב לפני שבוע ב"דברי הכפר", כמו שאינני יכולה לקבל את הכל שטומי אמר באסיפה.

אבל אני רוצה להתייחס למה ששמואל כתב בסוף הכתבה שלו: "רבים יצאו מן האסיפה נפגעים קשות מן הדברים שנאמרו" (על ידי טומי ואייבן).

אני יכולה להגיד שרבים חשבו שהיו דברים שהיו צריכים להאמר, ולא נאמרו. פה הנקודה המכריעה - מתי הזמן הנכון להגיד מה שיש להגיד, כאשר זה כואב? לפעמים אין ברירה אלא לפגוע (אני למדתי את זה פעם, כאשר אני הייתי הקורבן).

בעבר, כאשר היינו יותר צעירים, ופחות מתונים ועדינים בביקורת, אמרו מה שהתגלגל בבטן - גם שמואל עצמו. אולי זו הדרך הטובה ביותר להוציא את הרוגז וההרגשה שמוכרחים להגיד משהו, אבל - להגיד את זה בצורה מתונה ועדינה יותר, כי יש תמיד משהו שלא נאמר.

קשה לי לקבל שחלק מהחברים מרגישים כל כך מתוסכלים מן הדבר שקרה להם (ואני אומרת "להם", כי זה פגע בהם אישית), ומצד שני יש אחרים שלא מוכנים לשמוע, אפילו באסיפה כללית, איך וכמה זה פגע.

הם רק רוצים לדבר על מה שיהיה הלאה בלי שום קשר עם מה שקרה, ומה שעלול לקרות שוב. זה כואב!

הקיבוץ לא תמיד חברה קלה לחיות בה. האחריות נופלת על המיעוט, אבל האשמה היא של כולנו. אם אני, באסיפה כללית, מרימה את ידי לאישור חבר לתפקיד מסויים, אני שותפה חלקית. אותו חבר חייב גם לשתף אותי בהצלחות ובבעיות שיש בדרך. אחרת: אינני יכולה, וגם לא מוכנה, להשתתף איתו.

וזה קרה אצלנו.

עליזה נ.

ד"ר ח' ישיבת ו. התחבורה -

19.12.88

נוכחים: פיל, ניל, רענן ומרים כ.

מוזמנים: יונתן ט. (ענף החולה), ג'ייסון (ו. החברה)

- (1) בקשת ענף החולה להחליף רכב הענף - העניין בבירור.
- (2) דו"ח של פיל וניל על השתתפות בסמינר "רכב בקיבוץ" מטעם התק"ם.
- (3) הוחלט לעבד תקנון רכב מעודכן.
- (4) פרסום תקנון - שימוש ברכב הבריאות.
- (5) נעילת מפתחות הרכב בחלון (כמו לסידור התחבורה) וחלוקת מפתחות לארון לכל הנהגים - ע"מ למנוע גישה למפתחות מאנשים זרים ולא מוסמכים לנהוג ברכב המשק.
- (6) יש למצוא פתרון לבעיית דלק בשעת חירום כגון שביתת הדלק.
- (7) בעקבות מעורבות כתאונת דרכים נקרא מכל דוארי לבירור ב-19/12

פיל ג.

שינוי תפיסה.

(בעקבות הישיבה הפתוחה של ו. החברה השבוע)

הקיבוץ, כמו כל דבר במדינה, משתנה ומשנה את זהותו. יחד עם זה גם התפיסות, הרעיונות, הערכים, האידאלים, הרצונות והצרכים משתנים. מה שהתאים לשנות אמצע המאה ה-20 לא מתאים לשנות סוף המאה.

שוויון: שמירת השוויון הכללי משתנה פה ושם. למשל דירות; אין שוויון בגודל הדירות כיום, אבל שומרי השוויון לא מעירים על כך, מפני שזה נכנס לשיגרה, שכל שכולה רמת החיים הכללית של הקיבוץ, כן גדל שטח הדירה.

שמירת השוויון האישי משתנה לכלי הכר. הצרכים של האנשים שונים, הטעם האישי שונה, ההתבטאות האישית שונה. כל זה מסתכם בראייה שונה ובזווית שונה של השוויון.

עזרה הדדית: יש עזרה כללית, שדואגת לרווחת הכלל ולרווחת הפרט בכלל, ויש עזרה אישית, שדואגת לרווחת הפרט במובן האישי והצרכים האישיים של הפרט. ז.א. דאגה לכך שבתנאים גרועים יימצא הפתרון האפקטיבי והמתאים לכל פרט ופרט, במקום לדחוס את הפרטים הבודדים לכלל גדול ולהגיד שהדאגה לו היא שווה לכל אחד.

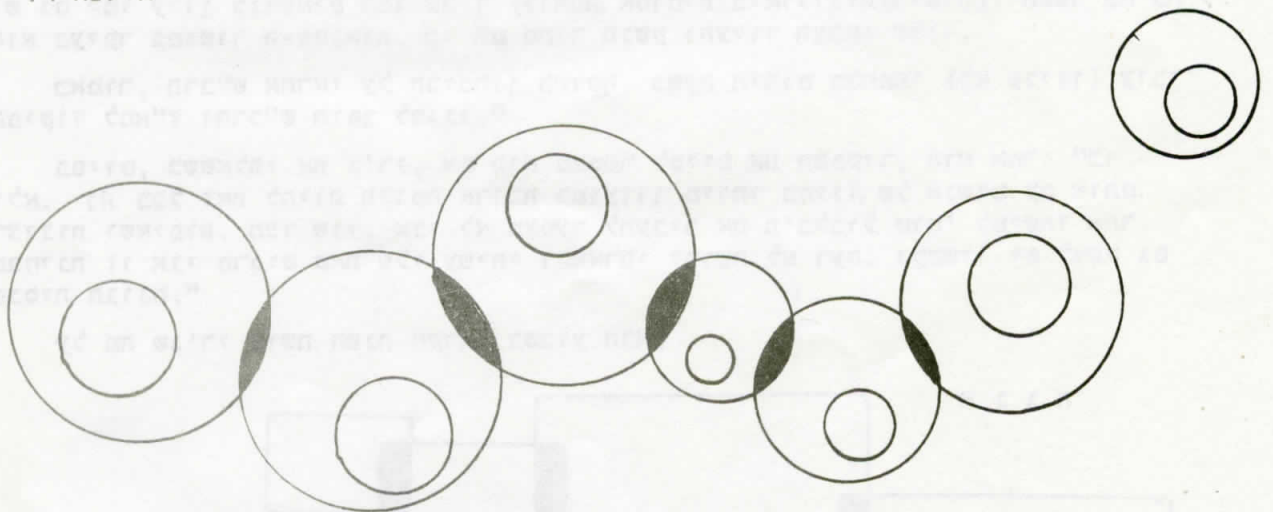
שיתוף: כל אחד מוצא את הדרך לשתף את עצמו ברצונות ובצרכי הכלל, גם בפרטים הקטנים. אי אפשר להתעלם מהשינויים הפוקדים את התנועה הקיבוצית. מתישהו יבוא השינוי מעצמו, ואז הוא יהלום בחוזקה, כי לא יהיו מוכנים מבחינה נפשית, תפיסתית, ערכית, כדי שיהיה אפשר להתמודד עם השינוי בכלים המתאימים והמותאמים לכך.

אי קבלה של תפיסה שבאה מהמרכז (דהיינו התק"ס), אינה מבטאת שמירה על ערכים בבי קיימא, אלא התעלמות מוחלטת מהשינוי החל בתנועה הקיבוצית.

אם לדבר על ההצעה לתקציב, שמובאת ע"י ועדת החברה של התק"ס, שאומרת לתת יותר שליטה לחבר בתקציבו האישי, הרי זה אומר שהתפיסה הזאת מקובלת בקיבוצים רבים ואף ניתנת לביטוי. ועדת החברה של התק"ס מבטאת את הלוך הרוחות שישנו כיום בתנועה הקיבוצית.

הדיעה הכללית נגד ההצעה של ועדת החברה של התק"ס, שהתבטאה בישיבה ביום ג', אינה שמירה על ערכים נושנים שלאט לאט "יאבד עליהם הכלח", אלא התעלמות משינויי תפיסה ושינויי ערכים.

אילנה ר.

ג'רי: הגיע, עולה חדש, לכפר הנשיא בשנת 1957. אחרי שלושה חודשים נסע פרנק ו. לתקופה מסוימת וביקשו מג'רי להחליף אותו כאחראי על מחסן הנשק. אחרי מספר שנים, ב-1964, הוא נעשה רב"ש ומילא את התפקיד באופן רשמי. השנה קיבל מהמטרה תנ"ך נאה - אות הוקרה על שירות של כמעט 25 שנים.

הגדרת התפקיד של הרב"ש במשק קיבוצי היא: "אחראי על הביטחון השוטף" והכוונה לצד הצבאי וגם לצד האזרחי של הביטחון. הרב"ש הוא שוטר, עם חובות וזכויות של שוטר (כולל הזכות לעצור מפירי חוק!)

אומר ג'רי: "למעשה, כשיש בעיות עם גניבות או סמים, היה צריך לפנות לרב"ש ולא למשטרת ראש-פינה." והוא מוסיף: "אצלנו יש נטיה לתת תפקידים ואחר-כך לעקוף סמכויות". יש, כמובן, עוד סיבות לכך שג'רי לא עמד על זכויותיו אלה. "לחבר משק לא קל להיות השוטר של החברים שלו."

"סך-הכול זה תפקיד די בודד. מאז שהמשק הפסיק להיות בקו העימות, הביטחון עומד בדרגה נמוכה ואין תמיכה או הערכה לתפקיד. כשהתחלתי בתפקיד, המצב היה כך: כל לילה ישבו שני שומרים בחדר-האוכל הישן, טיגנו צ'יפס, הביאו את החלב מהרפת ו - - - העירו את החברים, לפי רשימה, בבוקר! הדבר הרשמי הראשון שעשיתי היה לבטל את "רשימת ההערות" (the waking List) ולחלק שעונים מעוררים."

"תפקידי הרב"ש הם רבים. הוא אחראי על השמירה וזאת אומרת, אם ביקורת ממשמר הגבול מגיעה בשעה 2.00 בבוקר ומוצאת שהשומרים לא בסדר, לא יגידו להם מילה, אלא יבואו ישר לבית הרב"ש ויתלוננו עליו. הוא גם אחראי על מצב הנשק, המקלטים, המערכת וכל מיתקן בטחוני אחר שנמצא במקום. הוא מייצג את המשק כלפי חוץ בענייני ביטחון שוטף (המועצה האזורית, צה"ל, משרדי הפנים והביטחון).

הצבא קובע את המסגרת המינימלית לשמירה אבל השאר הוא עניין של מדיניות המשק. אם לא מוכנים להשקיע ימי עבודה, אין מה לעשות.

כמובן, בתקופות מתח הגישה משתנה. אחרי הפגיעות במעלות ובקרית-שמונה היתה לנו שמירה אזרחית במשק 24 שעות ביממה לתקופה של שנה וחצי. כל שבוע הכנתי רשימות, בדקתי שהאנשים הופיעו וחילקתי נשק והוראות. בשבועות לפני מלחמת ששת הימים לא היה לילה שלא באו להעיר אותי ממשמר הגבול, כדי להודיע על כוננות, חשש לחדירה וכו'.

גם בימים של רגיעה יחסית, כשהמשק לא מודע למתיחות, יש פעילות ובעיות. (למשל, ב"ליל הגלשונים" כבר התקשרו בעשר בערב וביקשו ערנות מוגברת). למעשה הרב"ש מגוייס כל הזמן - בעיקר בתוך המשק. אבל פעם בחודש יוצאים להשתתף בצוות ליד מחסומים, יש סיורים עם משמר הגבול, ובכלל כשחשור כוח-אדם, אפשר לבוא להוציא את הרב"ש לפעולות. יש גם ימי עיון בנושאים כמו אב"ך (לוחמה אטומית/ביאולוגית/כימית). הקשר עם צה"ל הוא בעיקר במישור האפסנאות, כי הם מקור הנשק והציוד הצבאי שלנו.

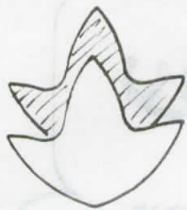
כאמור, הרב"ש אחראי על הביטחון השוטף. בשעת חירום מלחמתי (לא עלינו) עובר הפיקוד למא"ז והרב"ש הופך לסגנו."

בסיום, כששאלתי את ג'רי, אם הוא מצטער לסיים את התפקיד, הוא אמר: "כן - ולא. זה בכל זאת להיות תקופה ארוכה במועדון מיוחד במינו, של אנשים עם אותם רצונות ושאיפות. מצד שני, אני לא מצטער להעביר את ה'בלבול מוח' למישהו אחר. מבחינה זו אני מרגיש שאת שלי עשיתי והשארתי ירושה לא רעה. ועכשיו יש למשק גם פנסייה הגונה."

על מה שג'רי עושה השנה תקראו בשבוע הבא.

א נ ג ה

בוועדת המרתון.

הוועדה מתכנסת כל יום רביעי ועד להוצאת 'דברי הכפר' זה קיימה 6 ישיבות. העבודה מרובה ביותר, משום שהריעה רחבה ביותר - אנו צריכים לעבוד על כל המרכיבים שמהווים קיבוץ, ולכן חילקנו אותם למוקדים שונים העוסקים ב-
- אידיאולוגיה או ייעוד הקיבוץ.
- יישום העקרונות.
- ארגון ואיכות חיים.

שלושת המוקדים האלה הובאו לפני הוועדה על-ידי החברים עצמם, כשזוגות זוגות מכינים את הנושא ומסבירים אותו לוועדה, שואלים, ומתפתח דיון. דודו ולני דיברו על נושא ייעוד הקיבוץ. שמואל וקולין - על עקרונות הקיבוץ. קרול וישראל על ארגון ואיכות חיים.

ועדת המרתון צריכה עכשיו לדון על כל האספקטים של הנושאים שהובאו לפניה, לסווג אותם ולהציע - א. על איזה נושאים יש לדון ולהעמיק ולהביא לפני החברה כולה. ב. באיזו צורה תדון עליהם החברה.

כמו כן רצינו ללמוד ממקור ראשון, איך קיבוצים אחרים מתמודדים עם הנושאים הבערים האלה. על מעגן מיכאל כבר דיווחתי, אך חשוב לציין שמעגן מיכאל התמקדה בנשאי האסיפה והצריכה. 80% מחברי הקיבוץ השתתפו בתהליכי החשיבה בסדנאות וצינו שעצם התהליך והאווירה שנוצרה מסביב היו חשובים מעין כמוהם. יחד עם זה חברי הוועדה שלנו התרשמו שזהו תהליך איטי.

הזמנו את מזכיר רמת יוחנן, שדיווח לנו על התהליכים שהתמקדו בעניין ספציפי והוא החינוך, עקב בעיה מיוחדת שהתעוררה. גם שם הובא הנושא לחברה בצורת סדנאות (כל סדנה יום וחצי) וגם שם היתה השתתפות רחבה וערה, מלבד של חברים קשישים מאוד והצעירים (חיילים ובוגרי צבא).

משני הקיבוצים האלה התרשמנו, שהסדנאות הביאו להצעות אופרטיביות שבאו מהחברה עצמה, ולא הוכתבו מלמעלה והעמידו את האסיפה (60-70 משתתפים קבועים בכל קיבוץ) כמוסד שאינו משקף בהכרח את דעות החברה כולה.

לאור כל האמור לעיל ישנה תמימות דעים בוועדת המרתון, שאסור לנו לפעול בפזיזות ותחת לחץ חברתי, שמבקש תוצאות מיידיות. הוועדה ערה לתהליכים אשר עוברים על התנועה הקיבוצית כולה ולדרישה לחולל שינויים ולמצוא פתרונות למועקה הכללית. הוועדה מרגישה שבאין תהליך מעמיק ושקול שיביא לדיונים רציניים ולהחלטות אופרטיביות מעשיות, הבאות לפתור בעיות של ממש - תהיה זו זריקת חול בעיניים והונאה שבעקבותיהם יהיה התסכול עוד יותר גדול והאכזבה מרה יותר.

אנו מקווים שבתוך שבועות מספר נוכל להתחיל בתהליכים אשר ישתפן את החברה כולה בנסיון לשמוע, לדון - ולהוציא מסקנות.

ישראל א.

על עניני חינוך.

קודם כול אני רוצה להודות לתמר, שתיקנה מה שאני החסרתי. זה היה חיסרון ולא טעות. יש בהחלט חשיבות רבה לנושא כוח-האדם ואם מדובר בחיסכון של 4 עובדים, זה נראה לי אופטימי למדי.

ברצוני לדווח קודם על מה שקורה בשטח החינוך אצלנו, מלבד הנושא של עתיד ביה"ס. ועדת החינוך מתפקדת היטב לאחר למעלה משנה של פעילות. הוועדה נבחרה למלא חסר שהיה בעבר. כל מערכות החינוך פעלו באופן עצמאי על מישורים שונים - תקציבים, השתלמויות, סידור עבודה ועוד, בלי תיאום ביניהן. אנו נפגשים בתדירות של כפעם בשבועיים ומטפלים בעניינים שוטפים וכמו כן מדברים על עקרונות חינוך ואיך ליישם אותם.

הנושא של עתיד ביה"ס מעסיק אותנו הרבה מאוד, למענו ישבנו פעמים אין ספור, בהרכבים שונים, וכעת מנהלים מספר ביקורים ב"מבוא הגליל" עם קבוצות שונות, כדי לאפשר לחברים העובדים בביה"ס ולאנשי חינוך להתרשם בצורה מעשית. ואכן התרשמנו לטובה.

במשך השנה ניהלנו "ישיבת חירום" על הנושא של כוח-אדם, שבה הועלו הרבה הצעות שחלק מהן אנו בודקים בשטח. אחת מהן היתה הרעיון לחסוך בכוח-אדם על-ידי סגירת בתי-הילדים (בגיל הרך) בשעה 14.00 וביקשנו מרותי גדליזון לבדוק את העניין.

הנה הדו"ח על הסקר שנערך בקרב הורים בגיל הרך:

"באסיפת החירום אשר דנה בבעיות הגיל הרך הועלו מספר הצעות לפתרון כוח-האדם. אחת ההצעות היתה לקצר את יום השהייה בפעוטונים ובגנים ולשלוח את הילדים לביתם בשעה 14.00.

בדיון שנערך בוועדת החינוך הוחלט לבדוק הצעה זו. כצעד ראשון לבדיקת ההצעה הופץ שאלון ל-53 משפחות, להן ילדים בפעוטונים ובגנים. את השאלון מילאו 34 משפחות (64 אחוז), מהן 9 משפחות (כ-26 אחוז) היו בעד שליחת הילדים לביתם בשעה 14.00. 23 משפחות (כ-67 אחוז) בעד המשך הסדר הקיים. השאר התלבטו.

מן התוצאות עולה כי מרבית ההורים מעוניינים בהמשך ההסדר הקיים.

ועדת החינוך הורידה הצעה זו מסדר היום, אך בעיית כוח-האדם בגיל הרך לא נפתרה עדיין."

רותי גדליזון

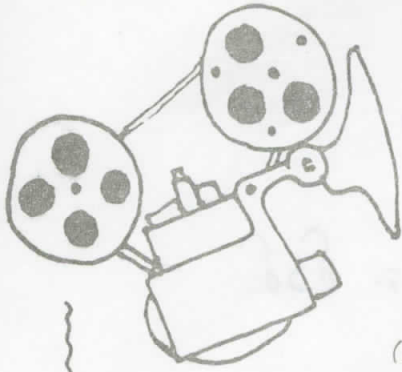
דצמבר 1987 - ינואר 1988

עלו עוד הצעות, שחלק מהן נראות לנו ראויות לשיחה חברתית, אולי במרתון, כי הן בהחלט עקרוניות וכרוכות בשינויים די מהפכניים בנהלים שלנו. למשל: להתקלח בבית ההורים; להעביר את כל הארוחות - לפחות של ילדי ביה"ס - לחדר-האוכל של החברים; להוציא את נושא הבגדים מבתי-הילדים ולהעביר אותו או לבית ההורים או למחסן הילדים.

חלק מהבעיה של כוח-אדם הוא לא שחסרות ידיים עובדות, אלא שחסרות ידיים עובדות מקצועיות, ולדעתי, אילו יכולנו להגיע להכשרה מתאימה לאנשים עם מוטיבציה ללמוד את המקצוע, היינו חוסכים הרבה ימי עבודה.

בוועדה דיברנו גם על העבודה של ה"מטפלת-מחנכת" בגיל הנעורים. כמו כן אנו מכינים עכשיו שני נושאים לדיון - האחד: פעילות אחרי-הצהריים בבתי-הילדים בגיל ביה"ס, והשני: העבודה עם בני הנעורים. וזה לא הכול. אמשיך להבא לדווח על פעילות הוועדה וגם על הקורס לרכזי חינוך, שאני משתתפת בו זו השנה השנייה.

ג'ו ל'ה

פִּינֹת הַסֵּרָט הַשָּׁבוּעִי

KOYAANISQATSI
(Life out of Balance)

"הַנְּבֹאָה"

שֵׁם הַסֵּרָט:

(חיים ללא איזון)

בימוי: גודפרי רג'יו

מוסיקה: פיליפ גלאס

מפיק: פרנסיס פורד קופולה

צלם: רון פריק

"הנבואה" הוא סרט חריג לכל הדעות. אין בו עלילה במובן המקובל, אין בו דמויות ואין דיאלוגים, ובכל זאת זוהי אחת היצירות הקולנועיות המרתקות שנוצרו בשנים האחרונות.

השחקנים האמיתיים של הסרט הם הבניינים והמכונות שאיתם הורס האדם את כדור-הארץ. מה שמתחיל כבריאה מחודשת, עומד להסתיים במבול גרעיני. קויאניסקטסי היא מילה אנדיאנית, שלה פירושים שונים - "חיים מטורפים", "חיים בסערה", "חיים לא מאוזנים", "חיים מתפרקים" או "מצא חיים הדורש דרך חיים אחרת". הסרט הוא חוויה חושית חזקה, למורכבת בשטח משתי זרועות - זרוע אחת היא צילומיו של רון פריק והזרוע האחרת היא המלחין המודרני פיליפ גלאס. בזכות המוסיקה שכתב לסרט, נבחר פיליפ גלאס כאיש השנה במוסיקה על ידי עיתון ה"טיימס". המפיק הוא הגאון הקולנועי פרנסיס פורד קופולה. לאלה מביניכם שיהיו מוכנים להתמודד עם סרט לא קונבנציונלי אני מציע את הדבר הקרוב ביותר למסע ל.ס.ד. שמרשה החוק. סרט מצויין. אורך הסרט - שעה ו-27 דקות בדיוק.

1. (ולקירה) סרטים

נ.ב. במידה ולא יחולו שינויים פתאומיים יוקרן בשבוע הבא הסרט "מסע אל האושר" עם ג'ורלדין פיגי'. (קיבלה אוסקר לפני שנה על הסרט הזה, במקרה). אחר כך יבוא "חזרה לנעורים". ואי"ה גם "חנה ואחיותיה".

ברית התנועה הקבוצית
המדור לחברים מבוגרים וקשישים

בנין מרכז החקלאי, קומה 5
 תל-אביב 61400 רח' שד' שאול המלך 8 ת.ד. 40014 טלפון 252171

יום דצמבר 1987

מס' _____

לכל בת-בן-משך, חברה או חבר
 מוזמנים ולכל המעוניין!

אנו, במשך מתהגרי, זקוקים האלון בחוף ב'א'ר
 לשווא מטכס-ת קשישים, טאפילא אמ כנגד-האלון חלק'.
 קא אמ הפל'ה הזלל כאלתגר, וזלא לשלל!
 המעוניינים מתבקשים לשלל

הנדון: קורס מטפלות קשישים וחולים כרוניים
ומוגבלים ומטפלות בחדרי-חולים

על סמך סקר שירותי סיעוד בתנועה הקיבוצית, שנערך ע"י מדורנו לפני שנים מספר, התברר שיש צורך דחוף בכל הקיבוצים הוותיקים, להכשיר מטפלות קשישים שניה ואף שליטת ובקיבוצים הצעירים, לאור הקליטה המוגברת של הורים, יש צורך בהכשרת מטפלות קשישים ראשונה.

אנו עדים, שמתוך לחץ המציאות של הזדקנות האוכלוסיה, מעסיקים קיבוצים לא מעטים מטפלות קשישים שכירות ולעיתים נשאים גם ללא טיפול מתאים לזקוקים.

אנו פונים על כן לכל פעילי הגרנטולוגיה ופעילי בריאות לעשות מאמץ מיוחד - לפנות לציבור החברים, לאסיפות ולשיחות הקיבוץ, להציג את השאלה הכואבת מעל דפי הע-לונים, לפנות לכל המוסדות והוועדות אשר ביכולתם לסייע בהסברה ולעזור בשחרור מועמדות מעבודה או תפקיד, כדי לשלוח הפעם חברה לקורס.

מדובר על קורס אשר יחסית אינו ארוך - 14 שבועות (שלושה וחצי חודשים) הכולל את חומר הלימוד אשר לפי נסיוננו הקיבוצי יכול להיחשב כבסיס כדי לעמוד בהצלחה בתפקיד. למועמדת לקורס חייבת להיות גישה ומוטיבציה לתפקיד המיועד. דרוש רצון לשרת את המטרה, נסיון חיים וותק קיבוצי. אין אנו מחייבים הכשרה מוקדמת בשטח הבריאותי, אך דרושה יכולת התאמה לעבודה וגם יכולת לימודית. הגיל הרצוי של המשתתפות אינו מוגדר. בקורסים עד כה השתתפו חברות לרוב בין הגילים 25-55. לרובן היה הקורס כעין הסבה מקצועית. עבור אלה אשר עובדות בטיפול חולים ביישוב הוא שימש להעמקה מקצועית.

נתחיל בראיון אישי עם המועמדות באפריל 1988. את שאלון ההרשמה המצורף נבקש לשלוח למדור עד סוף פברואר 1988.

משתתפי הקורס ימצאו במשך הקורס בתנאי פנימיה חלקית. -- פרטים נוספים נודיע לנרשמים.

תכנית הקורס: משתתפי הקורס ילמדו בשלושה שלבים, בס"ה 14 שבועות.

שלב א': עבודה משולבת בלימודים בבי"ח לויטשין, רעננה	10 שבועות
שלב ב': " " " " " " " " " " " "	2 " "
שלב ג': ריכוז עיוני וסיורים, לימודים בגרונטולוגיה כללית ובחברה הקיבוצית	2 " "

התאריך המדויק לפתיחת הקורס טרם נקבע, אך מתוכנן לאפריל 1988.

ב ב ר כ ה
 עדנה היימן

ח נ ב ת מ צ פ ו ן - ה ב ו נ י ם צ נ ר ת

אחרי מספר אסיפות במשך החודשים האחרונים הגענו סוף סוף להחלטה בנוגע לעתיד השלוחה. ציינתי בעבר את עמדתי ביחס למנהל ולהנהלת השלוחה והפעם ברצוני להביא נימוקים מדוע, לפי עניות דעתי, חייב מנהל השלוחה להתפטר.

בכל חברה דימוקרטית נורמלית קיים כלל שמעטים מערערים עליו: מי שנבחר למלא תפקיד או משרה ונכשל בהשגת היעדים שהתפקיד או המשרה דורשים, חייב להתפטר. זה נוהג מקובל ברוב הארצות הדימוקרטיות, אבל לא במדינתנו הקטנה. כאן היושב בכיסא אינו זז ואם בפוליטיקה עסקינן, ממנים ועדת חקירה במידה שהכישלון מעורר דעת קהל וברוב המקרים מתעלמים ממסקנות החקירה. הציבור וכיסו הם הסובלים. גם אצלנו הנכשל אינו מסיק מסקנות - דבר שאיני יכול לקבל והסיבות לכך פשוטות:

- (1) אף בשלבים הראשונים של השותפות עם "כור" היה לי הרושם שעלינו - אנשי המפעל מקיבוץ זה - יוטל התפקיד המשני של ייעוץ טכני והנינוול יהיה בידיים מיומנות של אנשי "כור". אולי רושם זה היה משאלת לבי בלבד, כי לא היו לי אשליות בקשר לגישה הבלתי מציאותית של המנהל שלנו.
 - (2) התוצאות שנובעות מהסטטיסטיקה שקיבלנו מראות, שהמנהל שלנו נכשל כישלון מחפיר. מה שצפיתי קרה ועל כן אני סבור שהמנהל צריך ללכת בלי סנטימנטים או לואליות מפוקפקים.
 - (3) עלי לציין, שבמשך עשרים השנים שאני עובד במפעל לא יצא לי לעבוד עם חברנו המנהל. על כן מה שאני מציע אינו מושפע מדעה קדומה או יחס עויין עקב חיכוכי עבו-דה. עמדתי, אני מקווה, היא אובייקטיבית. יתכן שלא לה שיעבדו איתו יש דעה אחרת.
 - (4) אני מאוכזב מן הפעולה - אולי מוטב לומר חוסר הפעולה - של חברים מסויימים של הנהלת השלוחה. יש להם חלק בכישלון. בעבר הם מילאו תפקידים ומשרות רמים הן במפעל והן קביבוץ וקשה להבין, איך נתנו למצב להתדרדר עקב הליכה עיוורת אחרי המנהל והקונספציה שלו. מוטב שמצפונם יביא אותם להסקת מסקנות.
 - (5) היו מעט חברים שנמנעו מהצבעה באסיפה - ביניהם אחד או שניים מחברי ההנהלה. קשה לי להבין עמדה זו שנראית לי צבועה במידה מסויימת: גם לא ראו את הנולד וגם אין להם מה להציע? מוזר!
 - (6) זאת היתה אסיפה קשה ויש להודות ליושב-ראש מקס מ. שניהל אותה בתבונה וניווט אותה להחלטה.
- בסיכום, אני מקווה שהשותפות האומללה עם "כור" תסתיים בסגירת "הפיל הלבן", כדי שנוכל לרכז את כל משאבינו בהעלאת חלקי המפעל שנתרו על דרך המלך. אסור לנו להיכנע לתכתיבים פוליטיים.

מקס חייט

(תרגם אריק ארנברג)

קיבוצים ותיקים

מס' הס'	סעיף התקציב	הסכום לחבר	אפשרות קודמת	אפשרות חדשה	סוג התקציב
1.	כלכלה מזון ושונות מרכולית סה"כ כלכלה + מרכולית	1,114 121 1,235	כלכלה נקודות	כלכלה אישי	
2.	הלבשה אישית	250	אישי	אישי	
	הלבשה עבודה	65	נורמטיבי	אישי	
	הלבשה כללית	14	כללי	כללי	
3.	הנעלה אישית	75	אישי	אישי	
	הנעלה עבודה	50	נורמטיבי	אישי	
	הנעלה כללית	4	כללי	כללי	
4.	כביסה	33	כללי	כללי	
5.	הספקה קטנה:				
	א. הספקה אישית	160	אישי	אישי	
	ב. עישון	65	נורמטיבי	נורמטיבי	
	ג. שרותים אישיים	63	נורמטיבי	אישי	
	ד. חומרים היגייניים	20	נורמטיבי	נורמטיבי	
	ה. טלפון	36	נורמטיבי	אישי	
6.	החזקת דירות:				
	א. סיוד וצביעה	45	כללי	אישי	
	ב. החזקת ציוד צרכני	8	כללי	אישי	
	ג. תיקוני טלויזיה ואגרה	68	כללי	כללי	
	ד. ריהוט יסוד	16	נורמטיבי	נורמטיבי	
	ה. ריהוט חידוש	60	נורמטיבי	אישי	
7.	פעולות תרבות וספורט:				
	א. תקציב תרבות וספורט	126	כללי	כללי	
	ב. עתון לחבר	97	כללי	אישי	
	ג. ספר לחבר	10	כללי	אישי	
	ד. שי לחבר	24	כללי	אישי	
8.	חוגים והשתלמויות קצרות	25	כללי	כללי	
	הקיבוץ הלומד	23	כללי	כללי	
9-10	השכלה גבוהה והנשרות	240	כללי	כללי	
11.	הוצאות פרטיות (אישיות)	300	אישי	אישי	
	הצגות	26	אישי	אישי	

נכחו: קרול ב', מיכאל ד', ישראל א', שרה ד', דודו פ', ג'וליה נ', שאולה א', מקס מ'.
נעדרו: גרשי א', יענקל מ'.

1. אשור פרוטוקול.

פרוטוקול הישיבה האחרונה של המזכירות הוקרא בפני חברי המזכירות ואושר.

2. נהול מפעל המים והנקוז של הגליל העליון.

בישיבתה האחרונה החליטה המזכירות להמליץ על מיכאל ד' כמועמד לתפקיד הנ"ל, אך המתינה לשמוע תגובות והתייחסות להחלטתה זו, עד לתאריך 8.1.88. (כפי שפורסם בדו"ח האחרון).
בישיבה זו הוחלט לבצע את החלטת המזכירות ולשלוח מכתב המלצה מטעם קבוץ כפר הנשיא למועמדותו של מיכאל ד' לתפקיד מנהל מפעלי המים והנקוז של הגליל העליון.
יש להזכיר כי המלצה זו אינה מחייבת את כפר הנשיא וכי הנושא, אם יהיה אקטואלי, יובא לאשור האסיפה.

3. תת-ועדה לבדיקת מערכת הבריאות.

בתת הועדה ישבו החברים: ריני כ', הנרי ש', יניתה נ' וישראל א'. כתב המנוי של הועדה הוקרא בפני חברי המזכירות.

4. ועדת המרתון.

ישראל א' דיווח על פעילות ועדת המרתון לאחר מכן הושמעו הערות ותגובות מטעם חברי המזכירות.

5. ועדת החברים.

החקיים דיון על סמך ממצאי "הפורום" שדן בנושא.
כל חברי המזכירות היו בעד הקמתה מחדש של ועדת החברים. הוכוח העקרי התרכז סביב סמכויותיה של ועדת החברים, אם יש זכות ערעור על החלטותיה וכן על הרכב הועדה.
המזכירות סכמה שיש להמשיך לדון בנושא ולהביא הצעה המורכבת מדעות שהושמעו, בתוספת אלטרנטיבות שונות שיהוו בסיס להצעה שתובא לאסיפה.

6. ועדת ההורים. (מוזמן: מאיר ר')

- מאיר ר' הוא מרכז הועדה כעת דווח כי:
- הועדה כולה עומדת להתחלף בקרוב.
 - עם הגעת ההורים של פרנקי ג' וקרול ב' יעמוד מספר ההורים במשק על 38 וישנן כבר פניות נוספות של הורים.
 - אין עדיין החלטות ברורות לגבי מספר ההורים שקבוץ כפר הנשיא מסוגל לקלוט והמגבלה היחידה עד כה היתה מחסור בשכון.
 - אין תקנון הורים ברור לאחר ששתי הצעות לתקנון הורים נדחו על ידי האסיפה.
- הוחלט: (1) מאיר ידאג להכנת תקנון הורים חדש.
(2) לאחר בדיקת הנושא מבחינה כלכלית, בריאותית, דמוגרפית ושיכון, תובא הצעה למזכירות וגם לאסיפה שתקבע את מכסת ההורים במשק.

7. תקון.

להחלטה שנפלה בישיבת המזכירות מיום: 18.12.87 בענין משפחת רחל ואילן גינת יש להוסיף את המילה "חובות" - כלומר יש לומר 'ועל הזכויות והחובות' שחלות על מועמדים.

* The "flu" is still claiming its victims, and the weather forecast for a stormy week-end, if it materialises, will not help. Get better soon, all of you.

* Talking about weather, Frank, our weather man has expressed the opinion that after 19 rainy days in December it is now safe to assume that we will have a good season.

Seriously though, apparently only at the end of December is it possible to tell whether the rain-fall in a certain year will be above average.

* Gardeners and agriculturists should be pleased. By the way, is it true that Esther Solomon has started a new career helping Reuben in the Park?

* Isaac tells me that he has put about a dozen new benches in the cemetery area. Isaac is responsible for the development of the site.

* This week a number of people have left us (temporarily) to go abroad. Firstly, Simcha, who has gone to (hopefully) bring new immigrants from England. ^{And} Ariella Levine and Reenah Lopov have gone off on a trip abroad.

* Yig'al and his team have started pruning the roses all over the place. They ask you not to step on wet lawns - as though you would.

* Shim'on is back from his Army service, and now he is meeting with a small committee dealing with the setting up of a new institution in the kibbutz - a "mini-market" for all the goods we have been used to go into the kitchen for. This is to **help** the kitchen staff cope with the renovations which are coming up. No-body knows yet exactly how it is going to work. When I get to know I will pass the information on to you.

* Netta is already getting busy planning the seating arrangements for the Seder! Again, because of the renovations, we don't know exactly how it will work out. What is sure - people will be asked to try and limit their number of visitors.

Our good wishes to Mossy, who is undergoing another operation.

SHABBAT SHALOM

Inge

TONIGHT - in the Mo'adon:

a reception for

NACHMAN & LORRAINE

to wish them MAZAL TOV.

H A P P Y B I R T H D A Y

- 17.1.88. Sarit Wolffin
 19.1. Ruth Golan
 Nick Davies
 20.1. Ts'via Katz
 Ofer Nitsan
 Mr. Alf Anders
 21.1. Becky Erenberg
 Guy Wagner
 22.1. Chaim Ma'ayan
 Menachem Vingrad
 Omer Cohen
 Ayelet Wagner
 • 23.1. Roy Buskilla
 Nimrod Palma
 Ayah Cohen (Granddaughter - Marks)

A HEARTY WELCOME TO Frankie's parents

Mr. & Mrs. Pecker

who have come to settle down
 here with us.

FILM OF THE WEEK - KOYAANISQATSI
 (Life out of Balance)

The title is not a mistake! It is a Red Indian term for a stormy, unbalanced life-style. The film has no living characters - the "actors" are buildings and machines used by man to destroy his environment. The music and the wonderful photography create the atmosphere, which Dudu, our film critic, describes as an L.S.D. trip!! Don't get hooked.

HANDICRAFTS ROOM

work has begun on converting a small house, across the main lawn from where most of you live, to a centre for handicrafts and hobbies. When completed, we hope that there will be facilities both for instruction by experts in various crafts, and for a little socialising in a friendly atmosphere, maybe over a cup of mid-morning tea. The centre, whose cost is being partly met by donations from parents, will serve all the older inhabitants of the kibbutz. both members and parents.